

[Chr. Nielsen.]

kunne ikke samtidig være i rummet. Jeg finder, at det er ganske utilladelige forhold, der her gives mennesker, og for mig er det naturligt at drage en sammenligning. For ikke så forfærdelig længe siden bragte et københavnsk dagblad en artikelserie fra Horsens tugthus. Her kunne man overbevise sig om de tiltalende forhold, som nu gives straffefangerne i de danske fængsler. Der er ingen af os, forhåbentlig ingen, der regner det for overdådigt, det, man der giver straffefangerne. Men går man fængselsreglementet igennem og finder målene frem, de mindstemål, der kræves for straffefangernes opholdsrum, vil det vise sig, at mindstemålet der er tre gange så stort som det, man byder søens folk. Jeg synes, at den sammenligning stærkt påpeger, at denne konvention kan den danske rigsdag ikke stille sig bagved. Når man så yderligere tager i betragtning, at de såkaldte forbedringer, som konventionen skal indeholde, kun kommer til at omfatte fremtidige nybygninger eller skibe i den eksisterende flåde, som er undergået større forandringer, synes jeg, alting taler for, at den danske rigsdag skal sende dette makværk tilbage — vi kan ikke tilslutte os, at noget sådant bydes mennesker i året 1950.

Jeg for mit vedkommende kan ikke stemme for konventionen.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg tror nok, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen i nogen grad har misforstået situationen. Det, der foreligger her, er en internationalt vedtaget konvention, og det, vi i den danske rigsdag skal tage stilling til, er, om vi vil ratificere den, eller om vi ikke vil. Hvis vi ratificerer konventionen, bidrager vi til, at den kan komme til at træde i kraft og få bindende virkning for alle de lande, der har ratificeret. Jeg tror, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen ville have haft ret, hvis han havde udtalt, at denne konventions vedtagelse næppe kan få stor betydning for den danske søfart; det tror jeg nemlig ikke, den vil få, men jeg kan udmærket tænke mig, at der er andre nationer, hvis søfolk den kan få den allerstørste positive betydning for. Det er da også for dem, der kender baggrunden, betegnende, at det er søfolksorganisationerne, der har været den drivende kraft ved gennemførelsen af denne konvention. Det er de søfarende selv, der har drevet på.

Jeg skal ikke være uenig med det ærede

medlem hr. Chr. Nielsen i, at man vel egentlig burde have nået bedre resultater i Seattle. Jeg tror også, det ærede medlem har ret i, at rederne har været tilbageholdende, for tilbageholdende. Man burde, når man efter krigen skulle udarbejde en international konvention af denne art, være nået længere frem, men man nåede altså ikke længere frem; man kom ikke længere end til det, der står her. Det betyder ikke noget fremskridt for danske søfarende, i det store og hele ikke, men for andre landes søfarende kan det betyde et fremskridt, og derfor synes jeg, at vi fra dansk side skal medvirke til denne konventions ratificering. Derved støtter vi de udenlandske søfolk. Det forstår jeg, at den ærede ordfører for det kommunistiske parti ikke vil være med til, men det kan jo være, at det ærede medlem, når han tænker sig nærmere om og måske forstår lidt bedre, hvad det er, der foregår, vil ændre sit standpunkt. Det vil jeg i hvert fald råde det ærede medlem meget til, for det er ganske givet, at der er een ting, vi ikke kan: vi kan ikke lave om på konventionen, vi kan ikke ændre dens indhold. Det ville være det samme som ikke at ratificere den. Vi kan ikke tage den op paragraf for paragraf, fordi vi synes, den bør indeholde noget helt andet. Det ville være det rene dilettanteri; det har ikke noget med virkeligheden at gøre. Vi må tage den konvention, der foreligger fra Seattle, og afgøre, om vi vil tiltræde den eller ikke vil tiltræde den, og hvis vi ikke tiltræder den, støtter vi de udenlandske redere. Det var dem, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen støttede ved sit standpunkt til denne sag. Som sagt, jeg vil anbefale det ærede medlem at tænke over sagen en gang til.

Iøvrigt er det, at vi ratificerer denne konvention, jo aldeles ikke nogen vigtig del af det arbejde, der for tiden gøres herhjemme for at bedre søfolkens kår. Vi har i sidste rigsdagssamling gennemført loven om sømandsuddannelse. I denne rigsdagssamling går vi videre. Jeg har fornyligt haft den ære i det andet høje ting at fremsætte et lovforslag om uddannelse af skibskokke og et andet lovforslag om uddannelse af maskinbesætning. Jeg har endvidere haft den glæde i det andet høje ting at fremsætte et lovforslag om nye bemandingsregler, og der er flere lovforslag under udarbejdelse, idet der, som de ærede medlemmer jo ved, i nogen tid har siddet en kommission, som har beskæftiget sig med alle disse problemer, et arbejde, som ikke alene rederne og administrationen,